

Nr 8.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1916 kl. 2.30 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om ändringar i 18 och 20 §§ förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt. (2:a avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Hammarström, Oskar Eklund, Lyckholm, Antonsson, K. A. Nilson, frih. Fleming, Jespersen, Christierson, Sandler, Rune, Källman, Jonsson i Hökhult, Elof Ljunggren, Forssman, Petrén, Jönsson i Revinge, Holmström och von Hofsten.

I en inom andra kammaren av herr *Welin* väckt motion, nr 80, som hänvisats till bevillningsutskottet, föreslås, »att riksdagen ville besluta, att nedanstående delar av förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt måtte erhålla ungefärligen följande ändrade lydelse:

18 §.

Skyldighet att erlægga — — — — som i 17 § omförmäles.

Om det taxerade beloppet ej överstiger 1,700 kronor, utgår för skattskyldig, som nu är nämnd, inkomst- och förmögenhetsskatten med följande procent av det taxerade beloppet, nämligen:

För ett taxerat belopp, ej överstigande 900 kr.....	med 0,4 %
» » » » överstigande 900 kr. men ej 1,100 kr.	» 0,6 %
» » » » » 1,100 » » » 1,400 » »	» 0,8 %
» » » » » 1,400 » » » 1,700 » »	» 1 %.

För annan skattskyldig än svensk medborgare, som är här i riket mantalsskriven, samt för andra juridiska personer än inländska aktiebolag och solidariska bankbolag inträder skatteplikten, så snart det taxerade beloppet uppgår till 100 kronor. Inkomst- och förmögenhetsskatten utgår för dessa skattskyldige med minst 2,25 procent av det taxerade beloppet.

Om det taxerade beloppet överstiger 1,700 kronor, utgår för skattskyldiga, som i denna paragraf avses, inkomst- och förmögenhetsskatten med en krona för varje hundratal av ett belopp som erhålles därigenom, att den taxerade inkomstsumman multipliceras med tiondedelen av dess kubikrot. Det beräknade belopp, varefter skatten skall utgå, må dock icke i något fall överstiga åtta gånger det taxerade beloppet.

20 §.

Inkomstskatt av inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag utgår för varje fullt hundratal av det taxerade beloppet med en summa, som beräknad i procent motsvarar dubbla kubikroten av inkomstprocenten. Till kapital, — — — — — beräkning av reservfonden.»

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Motionären har funnit den enligt gällande förordning om inkomst- och förmögenhetsskatt tillämpade skatteprogressionen icke vara byggd på någon fast, matematiskt följdriktig princip och vill råda bot på denna brist i vårt skattesystem. Utskottet får härvid erinra, att, enligt sakens natur, en rationell progression bör vara så anordnad, att den i jämn stegring mjukt anpassar sig efter den med den större inkomsten och förmögenheten förbundna jämväl relativt större skatteförmågan, och lär det vara av mindre betydelse, huruvida progressionen till sina grader är ordnad efter någon bestämd matematisk formel eller icke. Även om det nuvarande systemet kan göras till föremål för kritik med avseende å skärpningens jämna stegring, skattesatsernas avvägning och progressionens maximum, synes i allt fall motionärens uppslag icke utgöra någon lämplig utgångspunkt för en framställning om revision av skatteskalorna och än mindre kunna läggas till grund för ett riksdagens omedelbara beslut.

I fråga om enskilda skattskyldiga och andra juridiska personer än aktiebolag och solidariska bankbolag skulle motionärens metod, följdriktigt tillämpad, medföra en skärpning i skatt för de minst bärkraftiga. Detta har föranlett motionären att vidkommande skattskyldiga med taxerat belopp ej överstigande 1,700 kronor släppa sin metod och låta de gamla procentsatserna kvarstå. Å andra sidan skulle för taxeringar

till högre belopp, enligt vad utskottet funnit från 2,100 kronor ända upp till 125,000 kronor, den nya metoden åstadkomma ej oväsentlig skattelindring, jämfört med vad nu gäller. Denna reduktion, den må nu hava varit åsyftad eller blott utgöra en konsekvens av den antagna principen, synes emellertid alldeles opåkallat innesluta en förmån även för taxeringsgrupper med mycket betydande skattekraft.

Vad nyssnämnda bolags beskattning angår, har utskottet funnit den av motionären härutinnan konstruerade progressionsskalan i tekniskt hänseende synnerligen oformlig, och måste förslaget i denna del betecknas såsom alldeles oantagligt.

Det ursprungliga motivet för motionen synes hava varit för motionären yppad svårighet att vid undervisning bibringa vederbörande »en översiktlig föreställning om beskaffenheten av den gällande skatteskalen», vadan motionären velat skapa ett progressionssystem, mera lättfattligt än det nuvarande. Utskottet får likväl starkt betvivla, att den nya principen, allra helst sådan den kommit till uttryck i den föreslagna författningstexten, skulle visa sig äga något som helst företräde framför de gamla reglerna, vare sig i berörda avseende eller överhuvud taget i fråga om överskådlighet och enkelhet i tillämpningen.

Då motionärens förslag således redan av tekniska och mera principiella skäl måste avstyrkas, har utskottet ansett obehövt att här ingå på någon jämförande undersökning av förslagets eventuella konsekvenser med hänsyn till skatteresultatet.

Utskottet får alltså hemställa,

att herr Welins förevarande motion, II:80, om ändringar i 18 och 20 §§ förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 mars 1916.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
